

med dette Lovforslag, ere behandlede i Folkethinget. Dette forstaaes efter Aftale med den ærede Ordfører saaledes, at Lovforslaget betragtes som hvilende i Udvalget, til det Dieblit kommer. Et Mindretal, bestaaende af tvende ærede Medlemmer, foreslaar, at Sagens Behandling fremmes og, som det i alt Fald kan antages efter Ordene, fremmes strax. Det sidste Mindretal, bestaaende af eet Medlem, ønsker Sagen fremmet i Udvalget paa sædvanlig Maade. Der vil Intet være til Hinder for, at vi forhandle disse Forslag under Et. Ved Afstemningen, naar vi komme saa vidt, giver det sig af sig selv, at der stemmes først over Flertallets Forslag. Hvis det vedtages, ere vi dermed færdige; saa hviler Sagen indtil videre i Udvalget. Hvis det forkastes, gaa vi til at stemme over det Forslag, der er stillet af den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Broberg); forkastes ogsaa dette, foreligger selve Lovforslaget til Forhandling. Jeg giver Ordet til Udvalgets Ordfører.

Ordføreren (Møgen): Det foreliggende Forslag til Lov om Told og Skibsafgifterne er jo med en paaskjønneelsesværdig Hurtighed vendt tilbage til os fra det andet Thing, og den kortere Tid, Folkethinget har brugt til Behandlingen deraf, henleder naturlig Opmærksomheden paa det længere Tidsrum, i hvilket det var til Behandling her i Thinget. Denne Modsatning er jo ogsaa udtrykkelig accentueret i Folkethingets Udvalgs Betænkning, hvor den korte Tid, som var levnet Folkethinget til denne umfangsrige Sags Behandling, er stillet ved Siden af den Kjendsgjerning, at Landstinget har anvendt det Meste af to Samlinger hertil. Denne Sammenstilling giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Jeg skal for det Første tillade mig at fremhæve, at der under Forhandlingen i det andet Thing er brugt nogle Udtryk, som kunde synes at tyde paa den Mulighed, at vi her havde havt til Hensigt at holde Sagen hen. Der er Sp. 2700 Tale om forskellige Fantastibillede og deriblandt ogsaa det, at Sagen, efterat være forelagt paany Landstinget, blev holdt hen i dette, indtil der efter den sædvanlige Orden kun var een eller halvanden Maaned tilbage af Samlingen. Det siges nu ganske vist Sp. 2701: „Nu vel, dette er et Fantastibillede, som jeg tillader mig at oprulle“; men saa tilføies der: „og der er maasse Mere, der taler for det end for de Fantastibillede, som Mindretallet har oprullet“. Jeg vil i den Anledning tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der aldeles ikke er det Allerjærneste,

der taler for dette Fantastibillede, og jeg vil med den allerstørste Bestemthed tilbagevise den allerjærneste Anthyndning af, at vi her i Thinget have havt til Hensigt at holde denne Sag hen, og at vi ikke med den allerstørste Alvor og Redelighed have bestræbt os for at fremme den. Det vil jeg paa Udvalgets Vegne hævde, at vi have arbejdet med den aller alvorligste Villie til ærlig og redelig at fremme denne Sag, hvis Betydning vi alle anerkjende. Jeg vil dernæst fremhæve, at vi have arbejdet med al den Flid, som paa nogen Maade har været os muligt for at fremme denne Sag. At vi ikke have ligget paa den lade Side, tror jeg ogsaa noksom vil fremgaa af et Tilbageblik paa den Tid, som tidligere er brugt til Behandlingen af saadanne Forslag. Første Gang Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne blev forelagt, blev det forelagt i Folkethinget; det var jo i 1871—72. I denne Samling blev det behandlet, og man naaede til, at Udvalget afgav Betænkning. I næste Samling blev det behandlet igjen, og man naaede 2den Behandling — saalangt som vi naaede strax i den første Samling. Saa blev Sagen afbrudt og optaget af det private Initiativ i den tredje Samling, hvor der blev afgivet Betænkning, og først i den fjerde Samling naaede det til at blive sendt herover, hvor det saa purt og simpelt blev forkastet derved, at der blev negtet det Overgang til 2den Behandling. Og saa er der endelig i Samlingen 1880—81 indbragt et Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne ved det private Initiativ. Det forekommer mig altsaa, at efter disse mange Behandlinger i en Række Samlinger er det egentlig ikke saa underligt, at man i det andet Thing endelig har været istand til at behandle Forslaget i en forholdsvis ringe Tid. Vi have derimod ikke havt andre Forarbejder end en Behandling i Samlingen 1873—74 af et Forslag, som var forelagt af en anden Minister; Forslaget var i en anden Skikkelse, og nu efter saa mange Aars Forsøb ere de Forhold, hvorunder Forslaget behandlede, væsentlig ændrede, saaledes at den Behandling, vi nu maatte undergive det foreliggende Forslag, er en væsentlig ny. Dertil kommer den Kjendsgjerning, at naar det i Folkethingsudvalgets Betænkning hedder, at vi have anvendt det Meste af to Samlinger paa den, er det ikke at forstaa saaledes, at vi anvendte den Tid udelukkende dertil, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at vi ved Siden af Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifterne have havt under Behandling Forslag